

Đến đời cháu thứ sáu của Lê Lương, dòng họ Lê xảy ra biến cố. “Lê gia chính phá” chép rằng, có một tráng đinh tên huý là Minh, tên chữ Văn Thiện, lấy vợ họ Đỗ tên Thanh. Hai vợ chồng mới chung sống được nửa năm thì Văn Thiện lâm bệnh qua đời.

Lúc ấy, vợ ông đã mang thai bốn tháng.

Bà Thanh dù còn trẻ nhưng quyết không tái giá mà ở vậy thờ chồng, nuôi con. Bà được học chữ thánh hiền nên mong ước rằng cậu con trai trong bụng sẽ học hành khăm khá, làm rạng danh dòng họ.

Một đêm, bà Thanh mộng thấy Tiên ông chống gậy gọi đi theo. Bà lập cập đi theo Tiên ông hết đồng ruộng kia, đến tận khu Mã Hồn, Tiên ông mới dừng lại. Ông cầm cành ngọc lan cắm vào nơi ấy và dặn rằng: “Đem mộ chồng con táng vào chỗ này thì quý tử sẽ thi đỗ đại khoa.”

Dứt lời, Tiên ông bay lên trời, còn bà Thanh giật mình tỉnh giấc giữa hương lan thơm lừng. Cha ruột của bà Thanh là một thầy đồ tinh thông, ông liền đem hài cốt con rể cải táng theo diềm mộng.

